

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. ***, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – *, I ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

Членове: Румяна Ат. Танева
Анна Т. Трифонова

при участието на секретаря Даниела М. Калчева като разгледа докладваното от Румяна Ат. Танева Въззивно търговско дело № 20255501000264 по описа за 2025 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

Обжалвано е решение № 504/28.05.2025г., постановено по гр.д. № 5493/2024г. по описа на Районен съд – ***, в частта с която *** е осъдена да заплати на ** – гр. *** сумата 2524,93лв., представляваща неизплатен остатък по дължимо обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на настъпило застрахователно събитие, по образувана щета № 0000-5000-22-000245, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 11.12.2024 г., до изплащане на вземането, както и сумата 802.10 лв. представляваща лихва за забавено плащане на главницата за периода от 25.05.2022г. до 10.12.2024г.

Въззивникът *** излага подробни съображения, за незаконосъобразност на първоинстанционното решение. Направено е искане същото да бъде отменено и да се постанови друго, с което да се отхвърли предявения иск.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от ** – гр. ***, с който оспорва изложеното в жалбата. Моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност намери за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в

обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение правилността на обжалваното решение съдът намира следното:

По делото не се спори, а и от представения по делото протокол за ПТП № 1805593 от 23.12.2023г., се установява, че на същата дата - 23.12.2021г., при движение по път 1-5, км. 223+000 на територията на община ***, водачът ***, управляващ собствения си лек автомобил марка ***, модел ***, рег. № **, причинил ПТП, при което е нанесъл имуществени вреди по ограничителна система на пътища /стоманена предпазна ограда /СПО/, на път 1-5 от км. 223+000 до км. 223+024, собственост на ** гр. ***.

Не се спори и, че към датата на настъпване на застрахователното събитие за лек автомобил марка ***, модел ***, рег. № ** е налице сключена застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" при ***, застрахователна полица № BG/22/121002776355.

Съобразно разпоредбата на чл. 380 КЗ, с уведомление за щета с изх. № 53 – 00 – 324/14.03.2022г., връчено на ***, гр.***, на 15.03.2022г., АПИ – ОПУ гр. *** поканила застрахователя да и заплати обезщетение в размер на 3 474.04 лв. с ДДС, която сума представлява заплатена от АПИ цена за доставка и монтаж на разрушената при ПТП на 23.12.2021 г. еластична ограда, съгласно КСП по рамков договор № РД – 37 – 36/12.09.2018г. с ** за доставка и монтаж на ограничителни системи по републиканските пътища на територията на страната, с обособени области **, **, *** и ***.

На 22.05.2022г. *** - гр.*** заплатила по банков път сумата 949.11 лв. С писмо изх. № 53 – 00 – 1128/24.08.2023г., получено на 28.08.2023г., АПИ – ОПУ, гр. *** поканила *** в 7-дневен срок от получаването, да заплати остатъка от претендираното застрахователно обезщетение от 3 474.04 лв. Застрахователят отказал с мотиви, че сумата от 949.11 лв., без включено ДДС, е изчислена от експертно заключение на назначено вещо лице, на база опис на увреденото имущество.

От заключението на приетата в първоинстанционното производство съдебна автотехническа експертиза се установява, че на 23.12.2021 г., при движението на л.а. *** *** с рег. № **, управляван от *** по път 1-5 на територията на община ***, в посока от север на юг на км 223+000, при десен завой на пътя, поради движение със скорост, която не е съобразена с релефа на пътя, водачът изгубил контрол над управлението на МПС. Автомобилът се отклонил надясно спрямо първоначалната си посока на движение и се ударил в дясната ограничителна система на пътища - стоманена предпазна ограда /СПО/, разположена вдясно. Вследствие на този удар, автомобилът е променил направлението си на движение наляво и се е ударил отново в стоманената предпазна ограда /СПО/, разположена вляво, на разделителната

ивица. В резултат на ПТП са нанесени материални щети на СПО.

ПТП се случило в светлата част на денонощието. Пътната настилка била суха. Участъкът от пътя в района на ПТП е с две платна за движение, с по две пътни ленти за всяка посока. На км 223+000 има десен завой на пътя. Платната за движение са разделени с разделителна ивица, на която има монтирана стоманена предпазна ограда /СПО/. Пътните ленти са разделени с единична прекъсната линия. Вдясно по посока на движение на автомобила, вдясно от границата на платното за движение също има монтирана стоманена предпазна ограда /СПО/. Платното за движение за посоката на движение на л.а. *** е с ширина 7,00 - 7,50 м.

За посоката на движение на л.а. *** с рег. № **, управляван от *** са налични следните пътни знаци:

- Пътен знак А40 „Внимание! Участък с концентрация на пътно транспортно произшествие“;
- Пътен знак В26 „Забранено е движението със скорост, по-висока от означената“ - 70 км/ч;
- Допълнителна табела Т17 „При дъжд“;
- Допълнителна табела Т14 „При сняг и зимни условия“

В конкретният пътен участък с пътна маркировка се обозначава границата на платното за движение и линията, която разделя двете пътни ленти.

Видно от заключението на експертната, предвид условията, при които е възникнало ПТП – светло, ясно време, суха настилка, светлоотразителността на пътната маркировка, дебелината и качеството на пътната настилка и коефициентът на сцепление нямат отношение към механизма на ПТП.

В заключение вещото лице е посочило, че технически правилно е водачът да контролира непрекъснато автомобила, който управлява, а при избиране на скоростта на движението, водачът да се съобрази с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътната настилка, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие.

Видно от протокола за ПТП, вследствие на процесното ПТП са нанесени видими щети по предна част и задна дясна част на лек автомобил л.а. *** с рег. № **. Увредени са и 8 метра предпазна еластична ограда /мантинела/. С оглед установения механизъм на ПТП, извода на вещото лице е, че причинените имуществени вреди се намират в пряка причинно следствена връзка с настъпилото на 23.12.2021 г. произшествие на път 1-5 при км 223+000, общ. Ст. Загора.

Вида и характера на увреденото имущество не позволяват неговото

отремонтиране, поради което се налага замяната му с ново. Съгласно Количествено - Стойностна сметка (лист № 9 от делото), са увредени 24 м СПО. Вещото лице е определило стойността на обезщетението по средни пазарни цени на увреденото имущество, като към датата на ПТП – 23.12.2021 г. същата възлиза на 3994,54 лв. с ДДС.

В качеството на свидетел в първоинстанционното производство е разпитан съставителят на протокол за ПТП № 1805593 от 23.12.2023г., съставен във връзка с ПТП на 23.12.2023г., на път 1-5, км. 223+000 на територията на община ***, с лек автомобил марка ***, модел ***, рег. № **, управляван от ***. Свидетелят не си спомня за конкретния случай, описва принципното осъществяване на огледа и отразяването на настъпилите щети при ПТП. Посочва, че вписаните в протокола за оглед 8 м. увредена предпазна ограда са установени на око, предвид това, че едно платно мантинела се равнява на 4 м.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Застрахователят по договор за “Гражданска отговорност” е заплатил доброволно застрахователно обезщетение на увредения от процесното ПТП в размер на сумата 949.11 лв., поради което следва да се приеме, че е признал настъпването на всички правнорелевантни факти, от които възниква претендираното притезателно право - действително застрахователно правоотношение по договор за застраховка “Гражданска отговорност”, което обезпечава деликтната отговорност на водача на лек автомобил марка ***, модел ***, рег. № **, виновното увреждане на имущество на въззиваемия/ищеца, които имуществени вреди от своя страна са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на застрахования. Това се потвърждава и от представените по делото доказателства. Поради наличието на изрично признание на ответника за настъпване на правнорелевантните факти, обуславящи възникването на притезателното право, чиято защита се търси - извършеното доброволно плащане, налице са всички материалноправни предпоставки на иска по чл. 432, ал. 1 КЗ.

Основен спорен момент по делото е какъв е размера на действителните имуществени вреди, подлежащи на обезщетение, включително и основателността на направеното от ответника в първоинстанционното производство възражение за съпричиняване.

Разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ предвижда, че застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като целта е да се стигне до пълно репарирание на вредоносните последици. Дължимото обезщетение от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ се остойностява с размера на действителната стойност на вредата към деня на настъпване на събитието – принцип на пълната обезвреда, регламентиран в разпоредбата на чл. 499, ал. 2

КЗ. Обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото имущество в изправно и годно за употребата му техническо състояние, в какъвто смисъл е и постановената по приложението на чл. 499, ал. 2 КЗ съдебна практика на ВКС. За постигане на посочената цел следва да се вземат предвид извършените разходи за ремонт с нови части или в конкретния случай - след увреждане на процесната ограничителна система за пътища /СПО, мантинела/- с дължина 24 м, на съответния пътен участък следва да бъде монтирана нова СПО със същите характеристики и дължина. Действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 499, ал. 2 КЗ е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда /Решение № 115/9.07.2009 г. по търг. дело № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II Т0/.

В настоящия случай за установяване действителната стойност на вредата от страна на ищеца, чиято е доказателствената тежест, е представена съставена от него количествено-стойностна сметка, според която щетата от ПТП от 23.12.2023 г. е увреждането на 24 м стоманена предпазна ограда на път 1-5 от км. 223-024 дясно банкет е 3474,04 лв. с включен ДДС. Малко по-високи размери на вредата са възприети и от вещото лице, изготвило съдебно-автотехническата експертиза. Към заключението са приложени снимки, от които са видни деформациите на омекотяващите звена на профила на стоманената предпазна ограда навътре в резултат на удара. В съдебно заседание експертът е обяснила, че независимо, че в констативния протокол за ПТП са отразени 8 м, реално щетата е посочения в заключението размер – 24 м., тъй като подмяната е извършена с оглед установените от специалисти-технически лица побитости и деформации. В заключението е обяснено, че СПО е ограждение от стоманена ламарина със специален профил, чието основно предназначение е да минимизира щетите при удар на МПС в тях и въздействието на удара върху пътниците. Всеки сантиметър деформация, спомага оградата да поеме от силата на удара и да намали скоростта на превозното средство.

Според заключението на вещото лице по изслушаната в първоинстанционното производство съдебно-автотехническа експертиза, стойността на ремонта на увредената ОСП "по средни пазарни цени" възлиза на 3994,54 лв. /с включен ДДС/, която сума включва цена на детайлите, включени в ОСП и транспорт. Доколкото исковата претенция е в размер по-малък от установените от вещото лице действителни вреди, то това е и меродавната стойност на вредата, необходима за привеждане на увреденото имущество в изправно и годно за употребата му техническо състояние, вследствие отремонтването му с влагане на нови части /без прилагане на коефициент за овехтяване/, поради което и представлява действителна стойност на вредата по смисъла на чл. 499, ал. 2 КЗ и база за определяне на дължимото на ищеца застрахователно обезщетение.

Не е спорно между страните, а се установява и от представените писмени доказателства, че по процесната щета застрахователят е определил и заплатил на ищеца АПИ обезщетение от 949,11 лв. преди подаване на исковата молба, която сума следва да се приспадне от размера на претендираното обезщетение.

Основателна се явява и акцесорната претенция за законна лихва.

По възражението за съпричиняване:

За да е налице съпричиняване увреденият следва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване. Съпричиняването по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения и намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на това основание предполага доказвани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. Тежестта за доказване на възражението за съпричиняване е на *** която в настоящия случай не установи принос на въззиваемия за настъпилите имуществени вреди. Не се установи нарушение от страна на **, произтичащи от разпоредбите на чл. 8, ал. 3 и ал. 5 и чл. 5, вр. пар. 1, т. 1 и т. 4 ДР на ЗП, чл. 31 ЗП и чл. 167, ал. 1 ЗДвП, чл. 9 и чл. 10 от Наредба № 2 от 17. 01. 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка, което да е допринесло за настъпване понесените от него имуществени вреди. Видно от заключението на експертизата, участъкът от пътя, където е възникнало ПТП, е обозначен с хоризонтална и вертикална маркировка. Тъй като ПТП се е случило през деня, при суха пътна настилка светлоотразителността на пътната маркировка няма отношение към механизма на ПТП. Освен това участъкът от пътя в района на ПТП е с две платна за движение с широчина 7 – 7,5 м., всяко от които е с по две пътни ленти за всяка посока. Платната са разделени с разделителна ивица, на която има монтирана стоманена предпазна ограда /СПО/. Вдясно по посока на движение на автомобила, вдясно от границата на платното за движение също има монтирана стоманена предпазна ограда /СПО/.

С оглед изложеното, възражението за съпричиняване следва да бъде оставено без уважение.

Въз основа на установената по делото фактическа страна на спора, районният съд е достигнал до същите правни изводи, поради което обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочената сума следва да се

превалутира по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят направените от ** разноски пред въззивната инстанция в размер на 102,26 евро / 200 лв./ – юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ (изм. - ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.).

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 504/28.05.2025г., постановено по гр.д. № 5493/2024г. по описа на Районен съд – ***.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. ***, бул. ** да заплати на **, ЕИК ***, с административен адрес: гр. ***, *****, сумата 102,26 евро /200 лв./ - разноски във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____